

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa - dlžníka **A. F., bytom N.**, podnikajúceho pod obchodným menom A. F., s miestom podnikania N., IČO: X., zastúpeného Mgr. M. M., advokátom so sídlom P., Č., **o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka**, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoKR/75/2011-156 z 18.januára 2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením č.k. 41 CoKR/75/2011-156 z 18. januára 2012 odmietol odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu v Žiline č. k. 4K/27/2011–114 z 10.novembra 2011, ktorým okresný súd, ako súd konkurzný, zastavil konkurzné konanie dlžníka A. F. pre nedostatok majetku, pričom dôvodom pre odmietnutie odvolania bolo jeho oneskorené podanie.

V odôvodnení uznesenia odvolací súd konštatoval, že odvolaním napadnuté uznesenie obsahuje správne poučenie podľa ust. § 20 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoKR“) v spojení s ust. § 204 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) o tom, že proti uzneseniu môže podať odvolanie na Okresnom súde v Žiline každý veriteľ dlžníka do 15 dní odo dňa jeho doručenia zverejnením v Obchodnom vestníku. Z ustanovenia § 199 ods. 1 a 3 ZoKR vyplýva, že zverejnením v Obchodnom vestníku sa uznesenie o zastavení konkurzu pre nedostatok majetku považuje

za doručené všetkým účastníkom konkurzného konania. Lehota na podanie odvolania proti uzneseniu okresného súdu preto začala plynúť od jeho zverejnenia v Obchodnom vestníku.

Odvolačí súd ďalej zistil, že napadnuté uznesenie bolo v Obchodnom vestníku zverejnené dňa 18. novembra 2011 a koniec lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 3. decembra 2011, čo bola sobota, preto podľa ust. § 57 ods. 2 OSP sa posledným dňom lehoty stal pondelok dňa 5. decembra 2011, ako najbližšie nasledujúci pracovný deň. Navrhovateľ podal odvolanie osobne na Okresnom súde v Žiline dňa 9. decembra 2011, teda po uplynutí odvolacej lehoty. S poukazom na uvedené odvolací súd odvolanie navrhovateľa odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a) OSP, ako oneskorene podané.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie, v ktorom navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil v zmysle petitu jeho dovolania. Prípustnosť svojho dovolania oprel o ustanovenie § 237 písm. f) OSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Podľa názoru dovolateľa, napadnutým uznesením odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (nesprávne aplikoval a vyložil na vec sa vzťahujúce právne normy, resp. neaplikoval príslušné právne normy) a preto vo veci aj nesprávne rozhodol, keď odmietol jeho odvolanie vecne prejednať, čím mu odňal možnosť konať pred súdom a konanie odvolacieho súdu je postihnuté vadami majúcimi za následok zrušenie napadnutého uznesenia. Odňatie možnosti konať pred súdom dovolateľ videl tiež v nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré v dôsledku prílišnej stručnosti a nevysporiadania sa s námietkami a argumentmi odvolateľa vykazuje znaky arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti. Poukázal na to, že nevysporiadanie sa s námietkami a argumentmi účastníka konania v dostatočnom rozsahu a arbitrárnosť rozhodnutia predstavuje v ustálenej judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a v rozhodovacej praxi Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj nižších súdov porušenie práva účastníka občianskeho súdneho konania na súdnu a inú právnu ochranu, zaručeného mu Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 OSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP) najskôr to, či sa

dovoláním napadá rozhodnutie, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 OSP).

Podľa ust. § 196 ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení (ďalej len "konanie podľa tohto zákona") sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ust. § 198 ods. 1, druhej vety ZoKR dovolanie ani mimoriadne dovolanie proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

Ustanovenie § 196 ZoKR upravuje subsidiárnu (podpornú) pôsobnosť Občianskeho súdneho poriadku na konanie podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. OSP je vo vzťahu k ZoKR právnym predpisom všeobecnej povahy a ZoKR (pokiaľ ide o procesné ustanovenia) je špeciálnym právnym predpisom, čo v praxi znamená, že v konkurznom konaní sa prednostne aplikujú procesné ustanovenia upravené v ZoKR a len v prípade, ak ZoKR určitú procesnú otázku nerieši, tak sa na jej riešenie **primerane** použijú príslušné ustanovenia OSP.

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoKR/75/2011-156 z 18. januára 2012 je nepochybne uznesením vydaným v konkurznom konaní, pretože sa ním rozhodlo o odvolaní proti uzneseniu o zastavení konkurzného konania pre nedostatok majetku. Podanie dovolania proti tomuto uzneseniu krajského súdu, ako súdu odvolacieho, je však neprípustné, pretože ZoKR má osobitné špeciálne ustanovenie (§ 198 ods.1, druhá veta), ktoré **výslovne vylučuje** možnosť podania dovolania (resp. mimoriadneho dovolania) proti uzneseniu vydanému v konaní podľa ZoKR. Z tohto dôvodu nie je možné otázku prípustnosti dovolania v predmetnej veci posudzovať podľa všeobecných procesných ustanovení § 237, resp. 239 OSP.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa odmietol ako neprípustné podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s ust. § 243b ods. 5 OSP bez toho, aby sa zaoberal vecným preskúmaním jeho dôvodov.

Dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol hlasovaním pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2013

JUDr. Peter Dukes, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová